

Steen Harvig
Bag masker
288 sider
Trykværket

Bogen starter stærkt ud med spænding, lokationer, tidspunkter og næsten detektivagtig præcision. Vi er med lige fra starten og ånder lidt hurtigere fra linje 1.

Så sker der det, at handlingen på en eller anden måde taber pusten. Spænding og dramatik bliver lige pludselig til alenlange beskrivelser af en psykoterapeutisk nebengesjæft på Solsortvej på Frederiksberg, af triste, grå og uendelige huskarréer, af hvordan Tomsgårdsvej munder ud i Tuborgvej og eksplosionsagtig farvedemonstration som gadekunst og alt for meget, som bliver alt for kedeligt, i hvert fald hvis man vil benytte sig af det gode, gamle forfattertrick dont tell it show it.

Vi skal hen til siden nogle og tredive, før vi er med på spændingen igen, og så kører toget for fuld udblæsning, der kommer nogle skarpe og meget vedkommende dialoger, indtil vi bliver præsenteret for, at nu er Therese flyttet ind i Ahornsgade, og det er tydeligt for hendes veninde, Mette, at hun er kommet sig efter bruddet med Peter for tre måneder siden og er begyndt på en ny fase i sit liv.

Her efterlades læseren på perronen uden anden information end, at Therese og Mette ser ud til at tale godt sammen. Hvad er en ny fase i livet?

Forlagets beskrivelse:

Axel Q. Ortman er i slutningen af 40'erne, skilt for nylig og måske en person i krise. I hvert fald er han taget til den græske ø Skopelos for muligvis at begynde forfra eller for at undersøge en ung kvindes forsvinden - eller også er han blot en turist blandt flere på rejse til et sted, han ikke har været før. Bag ham skjuler en skygge sig, en person, der følger ham overalt, og som har aflæst alle hans rutiner, hans bevægelser rundt på øen, hans vaner, hans gøren og laden frem

til og med den dag, hvor Ortman beslutter sig for en længere vandretur op i det øde bjergområde bag byen... Den sygdomsramte Carl Hansen og hans yngre politikollega Morten Krag søger svaret på Ortmans skæbne og flere andres, men de støder på masker overalt, derfor må de søge bag om...

Oplægget virker fint nok. Og ingen tvivl om, at Steen Harvig er særdeles produktiv, kreativ og en til tider blændende dygtig skribent. Med meget på hjerte. Såvel spændingskurve som plot, dialoger og miljøbeskrivelser og så socialrealisme som brudte forhold og venskaber. Han kan ligesom lidt af hvert og måske i andre sammenhænge det hele med fornemt resultat. Bestemt. I bogen her bliver det dog efter vores mening til for meget på én gang. Derfor bliver de virkeligt gode dialoger for korte og miljøbeskrivelserne for lange og trælse. Ligesom det generer, at vi så efter et par linjer oplever næsten fem siders beskrivelse uden mere end et par dialoger. Det generer øjet. Specielt en trediedel og halvvejs henne i bogen. Der var vi altså ved at give op. Alle forfattere har deres stil. Og er man til en lidt anderledes spændingsbog, der bygger langsomt og atypisk op til en fin forløsning, som retfærdigvis må siges da også kommer på de sidste 70-80 sider, så skal man have fat i bogen.

Den er ikke dårlig. Den er bare heller ikke rigtig så god og fængende, som den kunne være blevet, hvis der var strammet op på stil og fortælling.